

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Érkezett: 2016 FEBR 10.

19.P. 20172/2013

Alulírott [redacted] mint volt felperes, a [redacted] Mell.: 5
[redacted] alperes ellen, a Pécsi Törvényszék 19.P.20.172/2013/21

elsőfokú, majd a Pécsi Ítéletábrla Pf.VI.20.007/2015/5. számú személyiségi jog megsértését és jogkövetkezményeit megállapító jogerős ítéletét hatályon kívül helyező, a Kúria mint felülvizsgálat bíróság Pfv.IV.20.866/2015/8 számú ítélete ellen

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/549-0/2016
Érkezett:	2016 MARE 18.
Példány:	1 + 60
Küldőiroda:	[redacted]

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi alkotmányjogi panaszt terjesztem elő. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg az ügyemben hozott érdemi bírói döntést helybenhagyó Kúria Pfv.IV.20.866/2015/8 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt mivel az alaptörvény-ellenes, sérti az Alaptörvény II. cikkében és IX cikkének (4) bekezdésében írt emberi méltósághoz, valamint a VI. cikkének (1) bekezdésében jó hírnévhez való jogomat.

I.

1. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján terjesztem elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés
a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

1.1. Az egyedi ügyben érintett személy vagyok. Az alkotmányjogi panaszommal támadott ítélet olyan ügyben született, amelyben felperesként szerepeltem. A perben született jogerős ítélet részben adott helyt keresetemnek, majd ez miatt a felperes nyújtott be felülvizsgálati keresetet a Kúriához, mely **véleményem szerint Alaptörvény, továbbá tény és iratellenes indoklással a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a keresetet teljes egészében elutasította.** Ennélfogva alapjogsérelmem személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettségem folytán következett be.

1.2. A támadott ítélet az ügy érdemében hozott döntés.

1.3. Az ítélet Alaptörvényben biztosított jogomat az indítványom II. részében kifejtettek szerint azáltal sérti, hogy egy **nagy nyilvánosságot előtt megjelenő és egyértelműen öncélúan gyalázkodó** írásban kifejtettekért, melyben személyemmel kapcsolatban szinte csak **valótlan tényállítások** és a **becsületemet sértő jelzők voltak**, melyek alapján a cikket olvasók személyemben egyértelműen egy olyan nem beszámítható, épp elmével nem rendelkező embert ismeretek meg, aki a mikro- és makroközösség kifejezett ellensége és aki nincs tudatában cselekedeteinek, a Kúria **semmilyen jogsérelmet nem állapított meg.** Ezáltal sérti az Alaptörvény II. cikkében, és IX. cikkének (4) bekezdésében írt emberi méltósághoz, valamint a VI. cikkének (1) bekezdésében jó hírnévhez való jogomat.

1.4. Jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem.

1.5. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A támadott ítéletet **2015.12.09 -án kézbesítették** számomra, tehát az alkotmányjogi panaszom előterjesztésére a törvényi határidőn belül kerül sor (határidő lejárt 2016.02.08).

2. Az Abtv. 29. § -a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírői döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Álláspontom szerint e követelménynek alkotmányjogi panaszom megfelel. Az alábbiakban kifejtett érvelésem szerint ugyanis az emberi méltósághoz és jó hírnévhez való jogom sérelmét a bíróság Alaptörvénynek nem megfelelő jogértelmezése közvetlenül okozza. E téves jogértelmezés az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában kifejtettekkel/útmutatással teljes mértékben ellentétben áll.

Ha az Alkotmánybíróság panaszomnak helyt ad, az ítéletet megsemmisítő döntésével reparálja alapjogsérelmemet, és helyreállítja az alapjogok által garantált alkotmányos jogállapotot.

II.

Panaszom tárgya:

Bevezető: az írás megjelenésének előzménye és a megjelent írás :

A [redacted] már régóta szerette volna, ha [redacted] állna, de a városvezetés nem állt az elgondolás mellé. A [redacted] es velem nem adta fel az emlékmű ügyét több éven keresztül. Megkeresték [redacted] építész urat is, hogy ő készítene e nekik egy tervet. Megkapták [redacted] a tervezetét miközben arról értesültek, hogy az önkormányzat arról döntött még is legyen [redacted] emlékmű. Kiderült felkértek három művészt is, hogy azok készítsenek tervezeteket.

Önkormányzati Hírek - 2004 október 22

Egy [redacted] felállításáról is döntött [redacted], pénteki ülésén. A [redacted] már három évvel ezelőtt felvetette egy ilyen emlékmű létesítésének ötletét. 2001-ben ezt leszavazták a képviselők. Azonban most megszavazták a mohácsi városatyák az emlékmű felállítását.

Önkormányzati Hírek - 2005.02.04. (VI.05. Szám) Évfordulós lesz az alapkőletétel

Mint ismeretes, képviselőink tavaly ősszel jóváhagyták egy itteni [redacted] felállításának tervét. A választmány múlt pénteken az ünnepélyes alapkőletétel időpontját is kijelölte. Elöljáróink korábbi felkérése nyomán – március 31-ei határidővel – három ismert képzőművész, [redacted]; [redacted] [redacted] készítheti el az ország szétdarabolására emlékeztető köztéri alkotás terveit. Testületünk ezt követően választja ki az általa legjobbnak ítélt munkát, és határoz a megvalósításhoz szükséges anyagiak előteremtéséről. Képviselőink egy hete – rábólintva a téma kapcsán előterjesztett lakossági javaslatra – a fájó emlékeztető versailles-i döntés 85. évfordulójának napjára, június 4-ére tették az emlékmű alapkőletételét. [redacted] arra emlékeztetett: az előkészítés kapcsán fontos teendők vannak még hátra, egyebek mellett az alkotás helyének meghatározása is

A [redacted] nem [redacted] tervezete hanem a régóta ismert de sehol fel nem állított "Keresztre feszített Magyarország" tervezet megvalósítása, képviselete mellett döntött. Ezt

könyvtár újságos kínálatát. Ezek a tövissek is megmaradhattak a polgármesterben. Most meg itt van előtte ez a két ember és akarnak valamit. Ne akarjanak, ez volt valószínű az egész mögött.

Én láttam, tudtam, hogy a polgármester kifogja csinálni a tervezetünket, [redacted] úr viszont bízott a képviselő-testületben. Hitegették őt a képviselők, hogy az ő tervezetük a szimpatikus nekik, s majd a tervezetét fogják támogatni a kiírt pályázaton.

Én kiszálltam a tervezetünk képviselőtestületéből mert tudtam, hogy nem lehet bennünk bízni, s ha így lesz képviselve elgondolásunk akkor az zátonyra fog jutni. Én más utat javasoltam [redacted] úrnak, de nem hallgatott rám.

Beteliesedett amit mondtam neki. Hiába várta Mohács lakossága is e tervezet megvalósulását a [redacted] együtt, nem e pályázat lett a befutó.

Kiderült ugyanis, hogy nem is a négy beérkezett pályamű közül választottak(!), hanem a polgármester felhívott két másik mohácsi művészt a Városházáról (egyikük ezt mondta nekem), hogy csináljanak valamit és ők lettek a befutók. Úgy, hogy erről senki nem tudott semmit! Befutottak úgy, hogy semmilyen zsűrizésen, szakmai, lektorátusi véleményezésen nem mentek át, de erre enélkül rábólintottak, rábólintott a képviselő testület! Mert a polgármester tuningolta őket és tudott dolog a városházán, hogy ott az érvényesül amit a polgármester akar, egyszemélyes a valóságban a mohácsi városvezetés. Mohács közvéleménye és a [redacted] sem tudott semmilyen 5. emlékműtervezetről, megdöbbenve értesültek az egészről.

Trianon: két emlékmű egy helyen – Dunántúli Napló

„Mohács A város képviselő-testülete a napokban ismét tárgyalta a trianoni békediktátumnak emléket állító alkotás megvalósításáról. Új fejleménynek az számít az ügyben, hogy két ismert mohácsi művész, [redacted] elkészített egy-egy tervet. A képviselők mindkét elképzelést jónak tartották, így némiképp rendhagyó módon úgy határoztak, hogy mindkét alkotó megvalósíthatja elképzeléseit. Így a Deák tér keleti szélén helyet kapó emlékhelyen mindkettőt felállítják majd.

[redacted] Mohács alpolgármestere a döntés háttéréről szólva kifejtette, a két művész tervei remekül kiegészítik egymást [redacted] egy lapos szerkezetű művet álmodott meg, ahol nem lehetett volna koszorúzni, ellenben a másik terv egy posztamens, ahol el lehet helyezni a megemlékezők virágait.

A következő időszakban az alkotóknak az a feladata, hogy „összegyűrjék” elképzeléseiket. Az emlékhely megnyitásáig várhatóan ötmillió forintot fog elkölteni arra az önkormányzat. Egyelőre nem tudni, mikor készülhetnek el az alkotások, de nem kizárt, hogy a jövő júniusi Trianon-évfordulóra már birtokba is vehetik a mohácsiak.

Az emlékhely megnyitásáig várhatóan ötmillió forintot fog elkölteni arra az önkormányzat.”

(Kiemelések, aláhúzások a szövegben tőlem!)

„Tudtuk, hogy az önkormányzatnak az 1991. évi XX. törvény 109.§ (2) szerint a döntéshez szakvéleményt kell beszerezni” – mondta anno [redacted] polgármester. De akkor hogyan dönthettek a [redacted] páros mellett, mikor azok nem is indultak a pályázaton, és az még semmilyen véleményezésen nem is mentek át?

Ebből lett, és indult el a botrány.

[redacted] benne voltak a pályázatokat elbíráló bizottságban és lám kiderült, hogy az o pályaművük lett a befutó, holott nem is indultak a pályázaton.

██████████ ekkor megkeresett engem, belátta, hogy igazam lett. Elmondta aláírásgyűjtésbe kezdene ██████████ és kérte ehhez a segítségemet. Nem mondtam neki ekkor még igent.

Épp rá napra volt a Városházán a minden évben egyszer kötelezően előírt közmeghallgatás, melyre elmentem, és ott szóvá tettem másodmagammal, hogy miképp lehetséges az, hogy nem a pályázaton induló emlékműtervezetek közül választottak, hanem egy semmiből előbukkanó tervezet lett a befutó a ██████████ közös tervezet, mindenféle megmérettetés, zsűrizés nélkül.

A polgármester persze kerülte a kérdésem lényegének megválaszolását és olyan lekezelően és gorombán „válaszolt” a kényes kérdésemre, hogy kihozta belőlem azt, hogy álljak az aláírásgyűjtés mellé.

2006 januárjában aláírásgyűjtés kezdődött a városban a határozat visszavonásáért, és a Keresztre feszített Magyarország tervezet mellett. ██████████ városvezetésnek bejelentette ezen szándékát (a jegyző hitelesítette az aláírásgyűjtő íveket). 2006. január 25.-én a Helyi Választási Irodának ██████████ átadta a 2050 mohácsi választókorú polgár aláírását.

Tehát az aláírásgyűjtés sikeres volt a -15 fokos hideg ellenére is.

Mohács történetében először fordult elő a rendszerváltás óta, hogy ilyen nagy számban írtak valami mellett alá és az is, hogy az önkormányzat arra kényszerüljön ez miatt, hogy határozatát emlékmű ügyben visszavonja és azt újra keljen neki tárgyalnia, hiszen a választókorú lakosság a törvényben meghatározott számban (jóval többen) aláírásával ezt kérte.

Ez újabb szálla volt részünkről a ██████████ polgármester szemében.

2006 február 11.-ei testületi ülésén a képviselő testület, mivel a törvény a sikeres (kellő számú) aláírásgyűjtésünk kapcsán erre kötelezte, újra napirendre vette az emlékmű ügyét.

A testület úgy döntött, hogy a ██████████ közös tervezet között akkor helyi népszavazás döntsön az országgyűlési választásokkal egybekötöttén ápr. 23.-án.

A képviselő-testület népszavazásra, a Keresztre feszített Magyarországot, és a ██████████ közös tervezetet szavazta meg. Én ott voltam a testületi ülésen mindezt láttam hallottam. Még is ez jelent meg az önkormányzat lapjában:

NÉPSZAVAZÁS LESZ EMLÉKMŰ-ÜGYBEN 2006.02.17. (VII.7. szám)

Egyetértve a Kulturális, Oktatási és Sportbizottság javaslatával, képviselőink egy hete ügy döntöttek: az önkormányzat a választójoggal rendelkező mohácsi lakosok teljes körének véleményét megkérdezi a tervezett ██████████ ü létesítése kapcsán.

Az erről szóló határozat alapján – melyhez a Baranya Megyei Területi Választási Iroda állásfoglalását is kikérte a városvezetés – a népszavazás Mohácson április 23-án, az országgyűlési választások második fordulójával egy időben lesz.

Ennek során arról dönthetünk, hogy a képviselő-testület és a Képző- és Iparművészeti Lektorátus által támogatott, ██████████ által tervezett emlékművet vagy a ██████████ által megálmodott „Keresztre Feszített Magyarország” című alkotást latnánk-e szívesebben. Az erre a célra készített „szavazólapokat” a szavazóhelyiségekben természetesen külön urnába gyűjtik és külön is dolgozzák fel.

A részint civil kezdeményezésre napirendre tűzött kérdés kapcsán ██████████ elevenítette fel az ügy eddigi történéseit. Alpolgármesterünk emlékeztetett arra, hogy bármilyen emlékműállítás jóváhagyása vagy elutasítása a képviselő-testület át nem ruházható hatáskörébe tartozik.

Elhangzott: bár a választmánynak az összegyűlt aláírások száma alapján nem volna kötelessége szondázni a közvéleményt, a városvezetés ennek ellenére egyetért a lakosság megkérdezésével.

A tanácskozással egy időben városunkban jártak a fővárosi Képző- és Iparművészeti Lektorátus szakemberei, hogy az emlékműállítás terveiről, helyszínéről tájékozódjanak. A delegáció a Deák téren tett látogatása után nyilatkozott lapunknak (mint ismeretes, megvalósulása esetén az ottani szökőkút mellett kap helyet a [REDACTED] k [REDACTED] féle [REDACTED]).

– Szép, egyszerű, plasztikus, a sablonokat kerülő koncepciót láthattunk: a felvázolt emlékmű tematikájában, formájában jól fog illeszkedni a környezetéhez – tudtuk meg a [REDACTED] z [REDACTED] tanácsos, továbbá [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] szobrászművészek alkotta szakértői hármastól. Az értékelők további pozitívumnak tartják, hogy az alkotó horizontális rendszerben gondolkodva dolgozta ki ötletét. Az ítések ezzel együtt néhány, kizárólag technikai jellegű változtatást is javasoltak, egyes részletek további kidolgozását kérve a tervezőtől.”

Hogy lett a [REDACTED] közös tervezetből hirtelen egyke [REDACTED] tervezet? Hiszen a képviselő testületi ülésen mint ahogy tették egykor, a [REDACTED] KÖZÖS tervezetet szavazták meg népszavazásra a miénk mellett, és nem csak a [REDACTED] felét a közös tervezetnek. Hogyan lett a közös [REDACTED] tervezetből egyke [REDACTED] tervezet még is meghirdetve akkor?

Utána jártam ennek is.

Úgy, hogy a testületi ülés ideje alatt Képző és Iparművészeti Lektorátus itt járt mohácson a [REDACTED] [REDACTED] féle közös tervezetet véleményezni (kötelező köztéri alkotás felállításánál e szervezet véleményét kikérni, de azt nem kötelező azt figyelembe venni!). De nem végeztek a testületi ülés ideje alatt a véleményezéssel, így a polgármester is a testületi ülés után értesült csak arról, hogy a [REDACTED] közös tervezet is elbukott a Lektorátus véleményezésén, de a [REDACTED] felét „kisebb változtatásokkal” „egyes részletek további kidolgozásával” megfelelőnek tartották.

Már megint visszatetsző és megdöbbenő volt az egészben az, hogy a hivatal ismét doppingolta a polgármester által nagyon akart tervezetet. Előtte ugyanis minden önkormányzati bizottságba bevitették őket, sőt a képviselő testület előtt is megjelenhettek bemutatni elgondolásukat, sőt többször megváltoztathatták a tervezetüket is, mely lehetőséget a *Keresztre feszített Magyarország* tervezet képviselőinek nem adtak meg, és most még a Lektorátust is külön lehívták Budapestről véleményezni a [REDACTED] közös tervezetet. Ez nem is szokás, mert ahogy a mi tervezetünkkel is történt, a tervezeteket (makettek) szokták felküldeni Budapestre a Lektorátushoz, de lám a [REDACTED] közös tervezetért, vélhetően a pozitív véleményezés reményében a Lektorátust hívták le Pestről, látták őket vendégül –, ismét a dopping. De hiába, a közös tervezet megbukott a véleményezésén. Felmerül, lehet addig simogathatták a Lektorátus tagjait, hogy akkor legalább az egyiket a közös tervezetből támogassák, nehogy nagyon beégjenek, mert eddig mindenhol dicsőítették a [REDACTED] s közös tervezetet, hogy az milyen szuper, hogy akkor a Lektorátus a közös tervezet egyik felét, „kisebb technikai változtatásokkal” megvalósításra alkalmasnak találta.

A népszavazásból nem lett semmi, mert a Baranya Megyei Közigazgatási Hivatal bejelentésem kapcsán megállapította, hogy a képviselő testület törvénytelenül járt el annak elfogadása kapcsán. Kiderült ugyanis az, hogy a képviselőket telefonon szavaztatták az ülés után arról, hogy akkor ápr. 24. -én legyen a szavazás az emlékműről az országos népszavazással egy időben, meg arról is (állítólag bár vannak bizonyítékok melyek ezt cáfolják), hogy a [REDACTED] közös tervezet egykére zsugorodik. A Közigazgatási Hivatal megállapította e súlyos jogsértés (telefonon nem lehet szavaztatni képviselőket), és megsemmisítette az ily módon hozott döntést.

Későbbi 2006.06.02 -ai testületi ülésen a képviselő-testület megtaposva eddigi döntését, megszavazta az egyke [REDACTED] tervezetet támogatottjukként a miénkkel szemben, holott egykor így fogadták azt el: „[REDACTED] Mohács alpolgármestere a döntés háttéréről szólva kifejtette, a két művész tervei remekül kiegészítik egymást: [REDACTED] k [REDACTED] egy lapos szerkezetű művet álmódott meg, ahol nem lehetett volna koszorúzni, ellenben a másik terv ([REDACTED] [REDACTED]) egy posztamens, ahol el lehet helyezni a megemlékezők virágait.” Mindez már nem számított...

Volt közben olyan is, hogy a [REDACTED] ülésére meghívtuk magunkat mindezek tisztázása végett, de onnan a [REDACTED] indítványára kizártak bennünket, mert volt nálam egy diktafon, amit nem voltam hajlandó kikapcsolni. A B.M. Közigazgatási Hivatal beadványom kapcsán törvénytelennek mondta ki a kizárásunkat, hiszen a testületi és bizottsági ülések nyilvánosak, az ott elhangzottakat bárki rögzítheti, és azt szabadon terjesztheti. Én ezt tudtam, a teremben tartózkodók és a jegyző is bizonyosan, de hát a polgármesternek nem mertek ellentmondani.

2006 június 02.-ai testületi ülésén a képviselő testület emlékmű ügyben arról is döntött, hogy akkor közvélemény-kutatás döntsön a két tervezet között, keressenek meg egy közvélemény-kutató céget ennek ügyében.

Az eddigi tapasztalatunk alapján tartottunk attól, hogy ezen dolog sem tisztességesen fog megvalósulni. Hiszen köztudott tudott dolog a közvélemény-kutatás módszere alkalmas arra, hogy azt hozzanak ki általa amit akarnak. Gyanúnk be is igazolódott, mert **a közvélemény-kutatás lebonyolítása tisztességtelen volt, az eredménye meg egyértelműen hiteltelen.**

Kezdődött ott, hogy a polgármester félrevezette a képviselő-testületet a 2006. júniusi 2.-ai testületi ülésen azon valótlan állításaival, hogy akkor miért is inkább közvélemény-kutatás legyen, mert önálló népszavazás kiírása 6-8 millió forint lenne, ami súlyos valótlanítás volt. A valóságos adat 2, 2 millió forint. A két országgyűlési forduló lebonyolítása volt összesen 5, 2 millió. Itt meg 6-8 milliót hazudott a képviselőknek és a tévé közvetítése által a város lakóinak. Csak nem azért kellett e hamis számok, hogy így érveljen a közvélemény-kutatás mellett, a népszavazás ellen, mert a közvélemény-kutatást lehet manipulálni?

A másik súlyosan valótlan állítása pedig az volt, hogy azért kell a [REDACTED] fél elgondolást elfogadni a testületnek, mert kötelező rájuk nézve a Lektorátus véleménye. Holott a Lektorátus véleményét ugyan kötelező kikérni, de nem kötelező figyelembe venni, akár az a szemeteskosárba is mehet. De hát jó magyarázat (hazugság) volt rá, hogy hogyan lett az eddig dicsőített [REDACTED] - [REDACTED] közös tervezetből, egyke fél [REDACTED] emlékmű. A képviselő testület ezek után megszavazta mindkettőt, a közvélemény-kutatást és a fél [REDACTED] emlékművet.

A [REDACTED] négy tagja ezek után 2006. június 21-én előre bejelentetten bement a városházára és szeretett volna felvilágosítást kapni arról, hogy miképp is gondolják a közvélemény kutatást. Milyen módszerrel, kik által, mikor, és milyen biztosíték lesz arra, hogy az hiteles lesz, visszaellenőrizhető stb. **És szerettek volna a [REDACTED] tervezetről végre egy pontos vázlatot kapni, mert azt ismeretlen volt előttük is.**

A delegációt [REDACTED] polgármester - az ő keze is nagyon benne volt a dolgokban - fogadta a bejelentett időpontban, de semmilyen információt nem adott a fenti felvetésekre, kérdésekre: „Majd megtudjátok”, „Majd megkapjátok időben...” voltak a válaszai, melyet végig arrogáns modorban közölt a delegációval. Ismét megdöbbenő volt ezen magatartás, hiszen egy civil szervezet képviselőit, akik maguk is érintettek a dologban és bemennek a hivatalba előre egyeztetetten azért, hogy az ügyükben megtudják a városvezetés további szándékait, megtagadják a felvilágosítást.

Csak nem azért történt így, mert újabb szégyenteljes dologra készültek?

Na megtudták, megtudtuk időben, akkor mikor már „megtörtént” a véleménykutatás, sőt annak eredményét már el is fogadta a képviselő testület. Szép!

Önkormányzati Hírek 2006.07.14. (VII.28. szám)

KÖZVÉLEMÉNYI TÁMOGATÁSSAL A [REDACTED] FÉLE EMLÉKMŰ VALÓSUL MEG

„Több mint másfél évi „előkészítés” után a napokban végre eldőlt, hogy a [REDACTED] grafikusművész által tervezett [REDACTED] et valósítja meg városunk – e szándékát képviselő-testületünk immár határozatba foglalva is kinyilvánította.

A június végi testületi ülésen [REDACTED] alpolgármester számolt be annak a közvélemény-kutatásnak a végeredményéről, amelyet az oly sok vihart kavaró kérdés megnyugtató megválaszolására végeztetett el önkormányzatunk. Június 19-26. között a legkedvezőbb árajánlata alapján megbízott, független közvélemény-kutató cég azt vizsgálta, hogy Mohács lakossága a [REDACTED] éle koncepció vagy a [REDACTED] i [REDACTED] által támogatott „Keresztre feszített Magyarország” című terv megvalósítását támogatja-e. A szondázás során összesen 612 személyt kérdeztek meg, közülük – véletlenszerűen kiválasztott hívószámok alapján – 500 mohácsival telefonon léptek kapcsolatba, míg 112-t személyesen kerestek meg. Utóbbi úgynevezett „véletlenséta” alkalmazásával történt, a cég négy kérdezőbiztosa a város négy pontján találomra lépett oda a későbbi válaszadókhoz. A közvélemény-kutatás eredményéből kiderült: a [REDACTED] el 260-an értenek egyet, a „Keresztre feszített Magyarország”-ot 127-en szeretnék közterületen látni. 54 válaszadónak egyik elgondolás sem tetszik, mindkettővel 14-en szimpatizáltak. 47-en úgy nyilatkoztak, inkább az önkormányzatra bízzák a döntést. 102-en nem tudtak választani a két terv közül, 5 személy pedig semmilyen feleletet sem adott a kérdezőbiztosoknak. A cég szakemberei hangsúlyozták: érdemi „szavazónak” csak azok tekinthetők, akik a két ötlet közül határozottan állást foglaltak valamelyik mellett. Ez alapján 67%-os támogatást ért el [REDACTED] terve, szemben a másik alkotás 33%-ával. A közvélemény-kutatás adatait látva képviselőink nem látták akadályát annak, hogy a neves grafikusművész-rajztanár koncepciójának megvalósításáról hozzanak döntést – immár véglegeset.”

Mit is állítottak?!

Azt, hogy 112 embert kérdőívesen, 500 embert pedig telefonon kérdeztek meg a tervezetetről. Utána jártunk és a kérdőívekről kiderült az, hogy **nem szerepelt rajtuk név és cím! Így nem lehetett volna azt visszaellenőrizni, hogy a megkérdezett személy valós véleménye van e rajta, vagy egyáltalán megkérdeztek e valakit stb.** Ez onnan tudható, hogy [REDACTED] is megállították az utcán, benne volt az így megkérdezett állítólag 112 emberben. A 112 kérdőívet nem láthatta senki, tehát bármit mondhatott azokról a közvélemény-kutató cég.

Az valóság tehát, hogy a cég emberei ilyen utcai megkérdezést tettek, ezzel mintegy igazolva, hogy lám véleménykutatás történt. De azok olyan kérdőíveket töltöttek ki, amin nem szerepelt név és cím, tehát visszaellenőrizhetetlen annak hitelessége, de még az ilyen módon (visszaellenőrizhetetlen) kitöltött kérdőíveket sem láthatta senki.

De a legnagyobb probléma a **telefonos** véleménykutatással van, hiszen döntően telefonos véleménykutatásról volt szó, hiszen állítólag 500 embert keresett meg ily módon a véleménykutató cég. A kérdés viszont az, **hogyan is tudott telefonon véleményt kutatni a megbízott cég, mikor a [REDACTED] tervezetet nem is ismerték a városiak, mivel az addig nem volt bemutatva, még a [REDACTED] tagjai sem ismerték azt!**

A [REDACTED] tervezetét a városiak ismerték, hiszen azt a mohácson minden háztartásba eljutó egyik hirdető ujságban a [REDACTED] megjelentette és ismertette is a aláírásgyűjtésükkor.

A [REDACTED] éle emlékművet viszont meg a [REDACTED] tagjai sem ismerték, mert azt az önkormányzat nem ismertette meg sehol sem előtte.

Akkor pedig hogyan is szavazhattak volna arra többen amit nem is ismertek, de hogyan is lehetett volna azt telefonon bemutatni, arról szavaztatni? Telefonon tehát lehetetlenség volt véleménykutatást végezni emlékmű ügyben, a cég állítása egyértelműen lehetetlensége, s ez miatt egyértelműen hiteltelen a véleménykutatás eredménye, **csalás történt.**

Mindezt magam is lelepleztem, és több levélben is a városvezetés elé tártam ([REDACTED] képviselő testület, képviselők, alpolgármester, jegyző), hogy válaszolják meg e tényt és orvosolják azt. De mindent lesöpörtek, azon voltak a polgármesterrel az élen, hogy a dolog eltussolva legyen,

ne legyen kivizsgálva, ne derüljön ki. Mindez annak a gyanúját vetette fel, hogy a mohácsi városvezetés érintett lehetett a csalásban, hogy nem csak a közvélemény-kutatást rendelték meg, hanem az eredményt is.

Közben a [REDACTED] [REDACTED] bejelentetten, meghirdetetten, mindenki előtt láthatóan, s visszaellenőrizhetően, egy kontroll közvélemény-kutatást végzet, tartott a városban. Náluk több mint 90%-ban a Keresztre feszített Magyarország tervezetet választották a véleményt nyilvánítók – ez lett az eredmény. No meg az, hogy a társadalmi munkát végző, kis asztalával kiállva a városiak akaratát megkérdező aláírásgyűjtőt a hivatal 9 ezer forintba bírságotla „portéka árusítás” címén!

Mindezt lelepleztem és nyilvánosságra hoztam, és az egyértelműen hiteltelen közvélemény-kutatással befuttatott [REDACTED] [REDACTED] féle emlékművet nem is merték felállítani, lapított a városvezetés.

Ahelyett, hogy a Városházán a 720 ezer forint közpénzbe került, a tények alapján egyértelműen hiteltelen és elcsalt közvélemény-kutatás az általam/általunk felvetettek alapján kivizsgálták volna, személyemet, személyünket érték nemtelen támadások onnan. Ebben a polgármester az élen járt, aki ki is jelentette nekem, hogy; „Tönkre foglak tenni!” Ismert módszer: Ha nem tudod valakinek a kellemetlen igazságát cáfolni, kezd ki a személyét, híresztelj róla valótlan, tedd hiteltelenné személyét, hogy az emberek ne figyeljenek rá, ne higgyenek neki.

És itt érkeztünk el az Alkotmányjogi panaszom alapügyéhez, [REDACTED] polgármester által megjelentetett íráshoz, melyet alább ismertetek, és mely az ismerett tények okán teljességgel a valóságtól elrugaszkodott, egyetlen célból fakadt, hogy a neki kellemetlenséget okozókat, azokat akik leleplezték az ő és a városvezetés botrányos megnyilvánulásait emlékmű ügyben, valótlan állításaival lejárássa, emberi mivoltukban, méltóságukban megalázza, személyüket hiteltelenné tegye.

Íme a 2006.08.11 -ei, az Önkormányzati Hírekben megjelent [REDACTED] polgármestertől megjelent írás, mely *Trianon hatása* címmel jelent meg az önkormányzat lapjában, mely **mohácson minden háztartásban eljut, eljutott:**

„Néhány évvel ez előtt kerestek fel minket [REDACTED] azzal, hogy a [REDACTED] állítását kezdeményezik Mohácson. Az ötlettől nem zárkoztam el, mivel úgy vélem, nem szabad elhallgatnunk azt az ordító igazságtalanságot amit a nagyhatalmak műveltek velünk, Magyarokkal. Már csak azért sem, mert a 86 évvel ezelőtti igazságtalan döntés következményeit ma is több millió, határon kívülre rekesztett magyar szenved, akiktől a [REDACTED] [REDACTED] és a bal-liberális média által becsapott emberek jó része a 2004.december 5-ei, kettős állampolgárságról szóló népszavazáson elfordult.

A gyalázatos trianoni döntéssel a békétlenség, a gyűlölet magvait ültették el a Kárpát medencében, mely magvak újra és újra csírát hajtanak.

Ezt napjainkban mohácson magunk is megtapasztalhatjuk, hiszen oktanul, értelmetlenül viszálykodásba csapott át a jó szándék, segíteni akarás. Ma már nem támogatom [REDACTED] [REDACTED] és társai kezdeményezését, de hát az ember többnyire nem tudhatja előre kik élnek vissza bizalmával, kik támadják gyáván hátba. Nyilván tudja mindenki, aki a [REDACTED] ügyét nyomon követte, hogy az önkormányzat mindig az előírásokat, Mohács érdekeit szem előtt tartva járt el, elsősorban az arra hivatott művészek a képző- és iparművészeti lektorátus állásfoglalására támaszkodva. Meggyőződésem, hogy jól döntöttünk, amikor nem engedtünk pár elvakult ember zsarolásának, hanem a művészek véleményét fogadtuk el, amellyel a tárgyban lefolytatott közvélemény-kutatás eredménye alapján a lakosság döntő többsége is

egyértérett. Ma már egyértelmű, hogy nem is a [REDACTED] a fontos azok számára akik „az emlékmű védelmezői” szerepében tetszelegnek. Hiszen meglegedetten tudomásul vehetnék, hogy kezdeményezésük eredményes volt, lesz emlékmű, a megvalósítás pedig az ehhez értől dolga. Az egész ügyet más célra használják, mocskolódásra, rágalmazásra, békétlenség szítására, gyűlöletkeltésre. Igaz ma már vannak bujtogatóik is akiknek tetszik ez a zavarkeltés. Lám a békétlenség és a gyűlölet magvai újra hajtanak! A város szégyene amit művelnek, maguk előtt tolva egy „küldetéstudatú” zavarodott embert [REDACTED], [REDACTED], polgármestere, és még ki tudja ki ellen. Bármennyire is szerencsétlen flótás, a demokrácia, és a jog eszközeivel élve fel kell lépünk ellene, azért, hogy véget vessünk annak a gyalázatos ámokfutásnak, amelyhez a nevét adja, és hogy viselje ocsmány tetteinek következményeit. Ő igazából csak eszköz, azon társadalmi, politikai szereplők kezében, akiknek nincsen érdemi mondanivalója, akik sunyin megbújnak a háttérben, és csupán rombolni akarnak. Az e körbe tartozókat mélységesen megvetem, és elítélem, még a szerencsétlen együgyű [REDACTED] csak sajnálom. Az önkormányzat a [REDACTED] építésének ügyét lezárta, döntésünk értelmében [REDACTED] alkotását valósítjuk meg a lakosság többségével egyetértésben.”

Véleményem szerint az idézett írás tartalma a bevezetőmben az emlékmű ügyben ismertetett tények, és az emberi méltóságot, becsületet sértő kijelentései és jelzői okán nem más mint egy öncélú gyalázkodás.

Az írás becsületemet sértő tartalma miatt büntető eljárást kezdeményeztem 2006 -ban, de miután közben a cikk írója a 2010 -es országgyűlési választáson listáról bekerült az országgyűlésbe és ezzel mentelmi jogot szerzett, felfüggesztették a **több éve tartó** ügyet, majd később elévülés miatt - a mentelmi jog fennállása miatt az ügyben több évig nem volt eljárási cselekmény - meg is szüntették az eljárást.

Ez után polgári keresetet nyújtottam be Pécsi Törvényszéken. Melyben kértem, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a sérelmezett cikkben annak írója megsértette jó hírnevemet, becsületemet azon kijelentéseivel, hogy engem kiemelten megnevezve, küldetéstudatú, zavarodott embernek, szerencsétlen flótásnak, együgyűnek nevezett, állampolgári jogom gyakorlását pedig gyalázatos ámokfutásnak és ocsmány tettnek minősítette, továbbá elvakult zsarolónak, mocskolódónak, rágalmazónak, gyűlöletkeltőnek bélyegzett, akinek nem is a [REDACTED] megvalósulása volt fontos, hanem a zavarkeltés. Továbbá azzal, hogy több száz alaptalan rágalmozó feljelentés megírását és állította részemről, továbbá azon állításával is, hogy engem mások felhasználnak rombolásukhoz, akik sunyin megbújnak a háttérben. Indítványoztam, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, valamint kötelezze azt elégtételadására, illetve nem vagyoni kártérítésként 1.000.000 forint megfizetésére.

Csatoltam a Pécsi Törvényszék 11.P.21.218/2011/10 számon első körben hozott első fokú ítéletét, melyben tett bírói megállapítás véleményem szerint teljességgel helytálló, melyből az alábbiakat idézem is (kiemelések a szövegben tőlem):

„A bíróság a teljes cikket azért foglalta bele az ítéleti tényállásába, mert **mellőzhetetlen volt álláspontja szerint a szövegek környezet vizsgálata is.**

Az alperes által Trianon hatása című cikkben alkalmazott jelzők, jelzős szerkezetek önmagukért beszélnek. A bíróság megállapította, hogy az alperes által használt szavak, mondatok mélységesen dehonesztálóak a felperesre, ez vitán felül áll. A felperest úgy állítja be, hogy mások irányítják őt, mocskolódásra, rágalmazásra, békétlenség szítására, gyűlöletkeltésre használják fel, mint bujtogatókat, e meg nem nevezett emberek maguk előtt tolva, küldetés tudatú, zavarodott emberként jellemzi, szerencsétlen flótásnak, együgyűnek, szerencsétlenné titulálja őt, valamint a mögöttük állók cselekedeteit gyalázatos ámokfutásnak, ocsmány tettnek nevezi. Az

alperes szerint a felperes és társai rombolni akarnak az pusztán az alperes álláspontja szerint.

További magyarázatra sem szorul, hogy ezek a kijelentések az Alkotmány és a Ptk. hivatkozott rendelkezései szerint a felperes becsületét sértik. Továbbá alkalmasak arra is, hogy a felperes jó hírnevét hátrányosan befolyásolják, mert olyan képzelet alakulhat ki ezen cikket olvasókban, hogy a felperes nem beszámítható, nem rendelkezik ép elmével, a miko- és makroközösség kifejezett ellensége, aki nincs tudatában cselekedeteinek. Mindez pedig okszerűen széles körben, több ezer ember között terjedhetett, illetve terjedt el, hiszen Mohács Város Önkormányzatának hetilapjában megjelenő cikkről van szó, amelyet ingyenesen minden háztartáshoz eljuttatnak. Ez tehát megfelel a Ptk. 78. § (2) bekezdés foglalt híresztelés követelményének is.

...Az általában elvárható magatartás nem az, amelyet az alperes tanúsított, hiszen ilyen tartalmú és dehonesztáló jelzőktől hemzsegő cikk megjelentetése tőle, mint a egy várost felelősséggel és kellő mértékletességgel vezető személytől nem várható el, így magatartása fejrőható. Ez alól az alperes semmilyen módon nem tudta kimenteni magát, azt meg sem kísérelte. Megjegyzi a bíróság, hogy ezt igen nehezen is tehette volna meg az alperes.”

Ezen első fokú ítéletében a Pécsi Törvényszék az alperest eltiltotta attól, hogy a továbbiakban rólam sértő kijelentéseket tegyen, továbbá bocsánatkérésre is kötelezte, és 700.000 Ft nem vagyoni kártérítésre megfizetésére kötelezte. Ezen első fokú ítélet 2012.02.20 -án született.

Ezen ismertetett bírói megállapítástól, az alkotmányjogi panaszommal támadott, **a Kúrián 2015.09.16 -án hozott ítélettel eljutottunk (eljutottam) oda, hogy engem semmilyen jogsérelem nem ért, nem állapítható meg a cikkben közöltek okán. Megdöbbenő.**

Meggyőződésem, véleményem, hogy a sérelmezett írás tárgyában **első fokon hozott és röviden ismerttetet bírói megállapítás teljességgel összhangban van a Tisztelt Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában kifejtettekkel***, míg a Kúrián hozott azzal ellentétes.

*** „...Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel, a korábbi alkotmánybírói gyakorlathoz képest hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a véleményszabadság határa mások emberi méltóságából fakadó becsület és jó hírnév védelme. Vagyis a véleményszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja a pusztá megalázás, illetve a bántó vagy sértő kifejezések használata, vagy más jogsérelem okozása {vö. jelen Indokolás [34]–[36] bekezdéseivel és 7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [62]}.**
Ezen kívüli nem védelmezi a közéleti vitában kifejtett véleményt sem, ha az abban megfogalmazottak az emberi méltóság korlátozhatatlan magját sértik, így az emberi státusz nyilvánvaló és súlyos becsmérlésében öltenek testet {vö. jelen Indokolás [29]–[32] bekezdéseivel és a 7/2014. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [60] és [62]}.”

Mire ügyem a Kúria elé került az alperes felülvizsgálati keresete folytán, már csak ezért járt nekem jogerősen kártérítés (csatolva a jogerős ítélet), mert az alperes nem tudta igazolni, hogy én **több száz alaptalan rágalmozó feljelentést tettem a város képviselői, jegyzője, és polgármestere, és még ki tudja ki ellen.** Mert hogy én, a [REDACTED] [REDACTED] állításával kapcsolatban **önként vállaltam közszereplői** minőséget és feladatokat, ezért, mint közélet szereplőjének el kell viselnem a személyemet kedvezőtlen színben feltüntető, és tevékenységemet negatív módon értékelő véleményt és kritikát. Ezen bírói megállapítás az írásban sérelmezett kijelentések fényében véleményem szerint **nincs összhangban, ellentétes a már meghivatkozott Alkotmánybírói határozatban kifejtettekkel, útmutatással (13/2014. (IV. 18.) AB).**

Az alperes a peres eljárásban, egyértelműen rosszhiszeműen megtöltötte és megtölthette a per

iratanyagát az ügy érdeméhez nem tartózó, és a cikk megjelenése után történt adatokkal, melyek nagy része **nem is volt helytálló, vagy valós tények hamis színben való feltüntetése volt**, melyeket jogerős ítéletében a bíróság a tények ellenére még is felhasználta, figyelembe vett.

Tehát jogerősen az alperesnek, az írásában általam sérelmezettek közül mindössze csak egyetlen kijelentésért kellett elégtételt adnia, azért amiben az azt állította, hogy én több száz alaptalan rágalmozó feljelentést tettem a város képviselői, jegyzője, és polgármestere, és még ki tudja ki ellen.

A jogerősen lezárult peres eljárásban megállapított, hogy a sérelmezett cikk megírásáig mindössze 5 db. bejelentés tettem, melyből összesen csak **1 db. volt feljelentés, és az sem volt még lezárva akkor, mikor az írás megjelent.** A többi 4 db. közül 2. db. sajtóper, 2 db. pedig a Közigazgatási Hivatalhoz tett beadványom volt (melyek a bevezetőmben is szerepelnek).

Holott az alperes írásában konkrétan megnevezte azt, hogy én kik ellen is tettem a több száz alaptalan és rágalmozó feljelentést, de sem a darabszámát, sem az alaptalanságukat, rágalmozó alapjukat, sem személyekre lebontva nem tudta állítását igazolni.

Tehát az alperes az írásának megírásakor e valótlán tényállítással kétség kívül tisztában volt, és ezen általa kétség kívül tudottan valótlán tényállítást arra használta fel, hogy az emberi méltóságomat sértő azon jelzőit, melyekkel elmezavarodottnak állított/mutatott be igazolja. Mert ugye aki több száz alaptalan feljelentést tesz, az egy elmebeteg ember.

A Kúrián viszont, mind a szövegkörnyezetet, mind megállapított tényállást figyelmen kívül hagyva, a keresetemet a sérelmezett állítás tárgyában (is) elutasították. **Megdöbentő.**

A Kúria írat és tényellenesen azt állapította meg (6. oldal), hogy: "A bizonyítási eljárás anyagából tényként megállapítható, hogy a felperes több alkalommal kezdeményezett eljárásokat az alperessel és másokkal szemben". Ez így súlyosan tényellenes megállapítás és csúsztatás, mert az alperes nem több száz alaptalan rágalmozó eljárás kezdeményezését állította részemről, hanem **konkrétan feljelentést állított** és a bizonyítási eljárásban is csak egyetlen feljelentést tudott igazolni az alperes, de az is az írásának megírásakor még folyamatban volt.

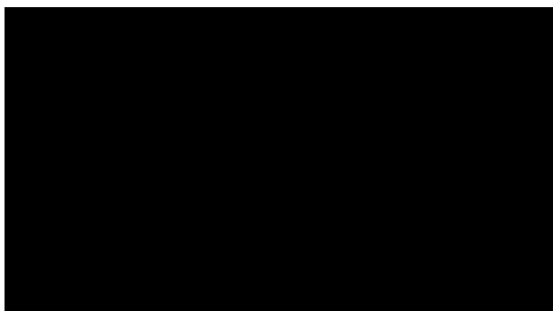
Majd Kúria Pfv.IV.21.409/2007/6. számú döntésben kifejtettekre hivatkozott, hogy "a való tényeken alapuló nyilatkozat, amely szerint a felperes mindenkit feljelent a kamaránál és bíróságokon, vélemény, ezért a jóhírnévsértés megállapítására nem alkalmas." Ezen Kúriai hivatkozás pedig egyértelműen nem lehetett volna hivatkozás esetemre, mert a bizonyítási eljárás során kétség nélkül bizonyítást nyert, hogy **jelen ügyben a sérelmezett állítás nem volt valós tényeken alapuló nyilatkozat, hanem az történt, hogy ezen súlyosan valótlán tényállítással az alperes az írásában az addig és utána következőkben tett emberi méltóságomat sértő, elmebeli állapotomra tett állításait, azt, hogy zavarodott ember vagyok igazolja, alátámaszta.** Majd a Kúria indoklás – mely teljesen figyelem kívül hagyta a sérelmezett írás teljes tartalmát és annak szövegkörnyezetét, abban található állításokat, jelzőket –, a szabad véleménynyilvánításhoz való jognak tudja be az alperes súlyosan valótlán tényállítást: „A szabad véleménynyilvánításhoz való jog, ugyanis a véleményt annak érték – és igazságtartalmára tekintett nélkül védi. A téves, túlzásokat tartalmazó vélemény közlése sem eredményez jogsértést. A Per tárgyát képező cikk sérelmezett közlése a felperes magatartását értékelő, a való tényekből levont következtetést megfogalmazó véleményt tartalmazott, amely a helyi közéletben aktívan részt vevő felperes jóhírneve megsértésének megállapítására nem ad alapot. A kijelentés kifejezőmódjában sem indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó, ezért egyéb személyhez fűződő jogsértés megállapítására sem alkalmas” (6-7. oldal).

Én a sérelmezett írás megírásakor, nem voltam aktív közszereplő – ebben sem értek egyet a Kúria megállapításával -, véleményem az, hogy **egy emlékmű felállítása mellett érvelő és kiálló polgár nem minősül közszereplőnek.**

Tehát eljutottam oda, hogy a tényekkel köszönő viszonyban sem lévő, emberi méltóságomban

megalázó, személyemmel kapcsolatban valótlán állításokat tartalmazó, egy öncélúan gyalázkodó és mohácson minden háztartásba eljutó írás, mely által az olvasókban egyértelműen az a képzelet alakulhatott ki rólam, hogy nem vagyok beszámítható, nem rendelkezek ép elmével, a mikro- és makroközösség kifejezett ellensége vagyok, aki nincs tudatában cselekedeteinek, a szabad véleménynyilvánítás körébe tartozik, teljesen normális, és semmilyen elégtétel nem jár.

Véleménye szerint amellet, hogy a Kúriai ítélet a hatályos jogszabályokkal és az általános bírósági ítélkezéssel is ellentétes, az az Alaptörvényben lefektetettekkel és az Alkotmánybírósági határozatokban foglaltakkal ellentétes, ezért kérem annak megsemmisítését.

Mohács 2016.02.08

Csatolmányok:

Pécsi Törvényszék 11.P.21.218/2011/10 ítélete
Pécsi Törvényszék 19.P.20.172/2013/21
Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.007/2015/5
Kúria Pfv.IV.20.866/2015/6
Jogi nyilatkozat